

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการทดลองใช้กากถั่วเหลือง และ ใช้ในกระถินป่น ทดสอบปลาป่นในสูตรอาหารสำหรับการเลี้ยงปลาโนม สามารถวิจารณ์ผลการทดลองได้ดังนี้

5.1 น้ำหนักตัวเฉลี่ยและน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยของปลาโนม

น้ำหนักตัวเฉลี่ยและน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยของปลาโนม ในแต่ละชุดการทดลองมีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยในชุดควบคุมที่ใช้ปลาป่นเป็นแหล่งโปรตีน 100% มีน้ำหนักตัวเฉลี่ยและน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยมากที่สุด ส่วนในชุดการทดลองที่ใช้กากถั่วเหลืองและในกระถินป่นทดสอบปลาป่นนั้น มีผลทำให้ปลาโนมมีน้ำหนักตัวเฉลี่ยและน้ำหนักเพิ่มเฉลี่ยน้อยลง ในขณะที่ปริมาณโปรตีนในแต่ละชุดการทดลองมีโปรตีนประมาณ 30% ทุกชุดการทดลอง จะเห็นได้ว่าปลาป่นเป็นวัตถุคุบิโปรตีนที่เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเจริญเติบโต ซึ่ง จุยะดีและคณะ (2545) รายงานว่า โปรตีนเป็นสารอินทรีย์โมเลกุลใหญ่ประกอบด้วยกรดอะมิโนหลายชนิดมาต่อเชื่อมกันเป็นองค์ประกอบหลักที่พบในเนื้อเยื่อของปลาโดยประมาณ 65-75 % ในรูปของน้ำหนักแห้ง ปลา มีความต้องการโปรตีนที่มีคุณภาพดีหรือมีกรดอะมิโนที่จำเป็นครบถ้วนนิคและปริมาณในสัดส่วนที่เหมาะสม ทั้งนี้ เพราะกรดอะมิโนที่จำเป็น (essential amino acid) นั้น ปลาไม่สามารถสังเคราะห์ได้เองหรือสังเคราะห์ได้น้อยมากจึงจำเป็นต้องได้รับจากสารอาหารเพื่อใช้ในกระบวนการเมตาโบลิซึมในการดำรงชีพ จะเห็นได้ว่าปลาป่นเป็นวัตถุคุบิที่มีคุณภาพสูง มีกรดอะมิโนที่จำเป็นครบถ้วน การใช้ในกระถินป่นทดสอบปลาป่นพบว่า ทำให้การเจริญเติบโตของปลาโนมลดลง ดังนั้นจึงไม่ควรใช้ในกระถินป่นทดสอบปลาป่น แต่อย่างไรก็ต้องในกระถินป่นก็เป็นวัตถุคุบิอาหารสัตว์ที่มีประโยชน์และสามารถใช้ในสูตรอาหารปลาได้ไม่เกิน 10% (เวียง, 2542) ส่วนการใช้ถั่วเหลืองป่นและการถั่วเหลืองป่นนั้น พบว่า สามารถใช้ทดสอบปลาป่นได้ในสูตรอาหารสัตว์น้ำหลายชนิด โดยไม่ทำให้การเจริญเติบโตของสัตวน้ำลดลง แต่จะใช้ทดสอบได้ในปริมาณที่จำกัด เช่น อัตราและคณะ (2546) ใช้กากถั่วเหลืองสกัดน้ำมันทดสอบปลาป่นในอาหารปลากระรังడอก แดง พบว่าสามารถใช้ทดสอบได้มากถึง 30% โดยไม่ทำให้อัตราการเจริญเติบโตของปลากระรังడอกแคงแตกต่างจากสูตรควบคุม เนื่องจาก ถั่วเหลืองป่น และกากถั่วเหลือง นิยมใช้กันมาก ถั่วเหลืองป่นเป็นที่รู้จักกันดีในคุณภาพและประสิทธิภาพของ โปรตีนในอาหารสัตว์ มีความสมดุลของกรดอะมิโน (Chou et al., 2004) และในรายงานของ Zhang et al. (2008) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการใช้โปรตีนจากพืชทดสอบปลาป่นในสูตรอาหารใช้เลี้ยงปลาจาดเหลือง (Large yellow Croaker) พบว่าสามารถใช้ถั่วเหลืองป่น, เนื้อ และกระดูกป่น, ถั่วป่น และ เมล็ดревฟ ป่น ผสมกันในอัตราส่วน 4:3:2:1 โดยน้ำหนัก สามารถใช้ทดสอบปลาป่นได้ในอัตราถึง 26% โดยไม่ทำให้อัตราการเจริญเติบโตของปลาจาดเหลืองลดลง จากผลการ

ทคลองน้ำหากจะใช้กากถั่วเหลืองป่นทัดแทนปลาปันในสูตรอาหารเดี่ยงปลาโไมง ควรใช้ในอัตราส่วนทัดแทนที่ 20% ซึ่งจะให้ผลแตกต่างจากสูตรควบคุมน้อยที่สุด

5.2 อัตราการรอดตายของปลาโไมง

จากผลการศึกษาพบว่าอัตราการรอดตายของปลาโไมง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เนื่องจากว่า ทำการทคลองเดี่ยงปลาโไมงในกระชังที่มีสภาพแวดล้อมปกติ คุณภาพน้ำโดยทั่วไปมีความเหมือนสม จึงไม่มีผลต่ออัตราการรอดตายของปลาโไมง ส่วนอาหารสูตรต่างๆ มีผลทำให้การเจริญเติบโตแตกต่างกันแต่ไม่ทำให้อัตราการรอดตายแตกต่างกันได้

5.3 อัตราการแยกเนื้อของปลาโไมง

จากการศึกษาพบว่า อัตราการแยกเนื้อของปลาโไมงที่เดี่ยงด้วยอาหารสูตรที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน โดยสูตรที่ใช้ในกระถินป่นจะทำให้ค่าอัตราการแยกเนื้อของปลาโไมงมีค่าสูงกว่าสูตรอื่นๆ ทั้งนี้สูตรที่ใช้กากถั่วเหลืองป่นมีผลทำให้ค่าอัตราการแยกเนื้อของปลาโไมงไม่แตกต่างจากสูตรควบคุม โดยอัตราการใช้ทัดแทนที่ 20% มีผลไม่แตกต่างสำหรับปลาโไมงที่อายุ 70 และ 100 วัน ส่วนปลาโไมงที่อายุ 130 วัน อัตราการใช้กากถั่วเหลืองป่นจะสามารถใช้ได้มากถึง 40% โดยไม่ทำให้อัตราการแยกเนื้อแตกต่างจากสูตรควบคุม ดังนั้น อายุของปลาโไมงจึงมีผล โดยที่อายุมากขึ้นสามารถลดทัดแทนปริมาณปลาป่นด้วยกากถั่วเหลืองป่นในสูตรอาหาร ได้มากขึ้น แต่ไม่ควรใช้มากเกิน 40% เพราะอาจทำให้อัตราการเจริญเติบโตลดลง นอกจากนี้การใช้วัตถุคุบินโปรดีนบางชนิดทดแทนปลาปันในสูตรอาหารปลาโไมง แนวโน้มทำให้ค่าอัตราการแยกเนื้อเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับในรายงานของ Zhou *et al.* (2005); Subhadra *et al.* (2006) และ Begum *et al.* (2006)

5.4 น้ำหนักรวมและน้ำหนักสุทธิของปลาโไมง

จากการศึกษาพบว่า น้ำหนักรวมและน้ำหนักสุทธิของปลาโไมงมากที่สุดที่เดี่ยงด้วยอาหารสูตรควบคุม รองลงมาเป็นอาหารสูตรที่ 2 ที่ใช้กากถั่วเหลืองป่นทัดแทนปลาปันในอัตรา 20% ส่วนสูตรอื่นๆ มีผลทำให้ผลผลิตของปลาโไมงลดลง ดังนั้นจึงไม่ควรใช้กากถั่วเหลืองป่นทัดแทนปลาปันในอัตราที่มากเกินกว่า 20% เนื่องจากว่าปลาปันเป็นวัตถุคุบินที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความคงทนของกรดอะมิโนที่จำเป็นมากกว่าวัตถุคุบินนิดอื่น ทั้งนี้หากมองในแง่ของการลงทุนที่คุ้มค่า อาจจะพิจารณาราคาต้นทุนของกากถั่วเหลืองป่นซึ่งมีราคาถูกกว่าปลาปันมาก ก็อาจจะใช้ทัดแทนกันได้ในอัตราส่วนที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการเดี่ยงปลาโไมง อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถลดต้นทุนการผลิตได้